

چهند پاستی یه کی نوی ده رباره ی سکوینی کورد له پایه رینی مایسی ۱۹۴۱ را

د. کمال مهزهر

کوليجی ئاداب - زانکوی بهغداد

دهست نیشان کردنی لایه نه سه لمینه ره کان و له بهر هزی تر ناچار بووین بگه رینه وه سالانی پیش به ریابوونی پایه رینی مایس و لیکدانه وهی هه ندیک باس که پیوه ندی یان به سروشتی بزوتنه وه کانی شیخ محموده وه هه به.

دیاره به شداری بوونی فراوانی جه ماوه ری کوردستان له پایه رینی مایسدا کارینکی ته وتوی کرد ئینگلیزو لایه نگرانی ئینگلیز په نا بهر نه بهر هه رینگه به ک بوی هه بی کوردی لی بته کینه وه. بو جی به جی کردنی نهم مه به سته فرۆکه کانی ئینگلیز به ناوی وه صی یه وه گه لیک به یاننامه یان به زمانی کوردی به سه ر دانشتوانی شارو شارۆچکه کانی کوردستاندا بلاو کرده وه. لهم دوا به دا ونه ی یه کیک له وه به یاننامه مان دهست که وت که له ناو دوسی یه کانی «وه زاره تی ناوخوه» دا له گه ل به لگه تابه تی یه کانی کوشکی پاشایی له کتیخانه ی نیشتمانی هه لگیراوه.^(۱) به یاننامه که، که به ناوی وه صی یه وه بلاو کراوه ته وه، رزۆ و مانگی چاپی به سه ره وه نی یه. به لام به ناوه رۆکیدا دیاره که ده بی ده ور به ری کوتایی مایسی سالی ۱۹۴۱ چاپ کرابی و بلاو کرابیته وه، چونکه

له بهر ته وه ی زۆر لایه نی میژووی گه لی کورد بی ده ستکاری ماوه ته وه بویه کا. هه ر ته وه نده میژوونوس توخی باسیک که وت ده رگا ئاواله و زانیاری ون ئاشکرا ده بی. دوا ی ته وه ی له ژماره ی رابردووی «رۆشنیری نوی» دا وتاری «لاپه ره یه کی ون له میژووی خه باتی شیخ محموده» مان بلاو کرده وه و تیدا باسی شوینی گه لی کوردمان له پایه رینی مایس دا کرد، چهند زانیاری یه کی نویمان له خه لک و سه رچاوه ی جیاوازه وه بی گه یشت که تومار کردن و لیکدانه وه ی به شیکیان به پیوست ده زانین تا له فهوتان بزگاریان بکه یین و هه مان کاتیش باشت له شریی کورد له و پایه رینه دا تی بگه یین.

به شیک له زانیاری یه کانی ناو نهم وتاره بو روون کرده وه ی زیاتری پیوه ندی نیوان شیخ محمودو فه می سه عیده، له و باسه ی با به خی تابه تی خوی هه به بۆده ست نیشان کردنی هه لوه ستی راسته قینه ی شیخ محمود که هه ن ده یانه وی به زۆری زۆرداره کی بیکه نه دارده ستی ئینگلیزو فه رمانه ربه وایانی بژی می پاشایی. له و شوینه ی وتاره که دا به بی پیداوستی لیکو لینه وه ی میژووی و به مه به ستی

عهد ندادی وصی عرش عراقی بو خلق نجیب عراق

۱ - کومه لی له عاصیه کان عسکری له زیر ریاست رشید عالی و چند کیسی لکی او که به پاره ی بیکه و دو زمین کراون میان بزور سلاح له دیار خود حدایان کرد و له ادای واجبات مقدسه وصایت کور خوشکیم ملک خوشبخت خوتان محرومیان کرد

ام کومه له اشقیای بهزار درو افکار عرافیهان نسیم کرد

۲ - نتیجه ام حیلہ بازی و درو کردن ارض مقدس عراق له نعمتی کتی بو کوزا و بووه ساحه بکی جنک و جدال

۳ - واجباتی من آشکارا ، من اوا اگریوه که حتی استرجاح شرف وطن خومان بکم و بوجاری دومین له زیر سایه حکومتی که شرعی بو وطن عزیزمان او رفاه و سعادت پیشوی تأمین بکم

۴ - ایستا من مو کور کان غلغس عراقی دعوت ام که ام شرمزه عاصیه کان در بکنن و اعاده حریت و استقلال خویان تأمین بکنن

۵ - ای کوره کان عزیزم عسکره کان بگریه جی خوتان بسلام ، انتظار اداده حیات قانونی و استقلال مملکت خوتان بکنن . و لبش جلاله الملك فيصل الثاني

وصی عرش عراقی
عبد الاله

(۱) دهقی به بیاننامه که ی وصی به زمانی کوردی

ناوهرۆکی به بیاننامه کوردی به که له هیچ کامیان ناکات .

نعمهش دهقی ناوهرۆکی به بیاننامه کوردی به که ی وصی به وهک خوی بلای دی ده که بینه وه^(۲) (پروانه وینه که ی).

نیدای وه صی عرش عیراقی بو خه لقی نه جیبی عیراق

۱ - کومه لی له عاصیه به کانی عسکری له زیر ریاست رشید عالی و چند که سیکلی له گهل نه که به پاره ی بیگانو دوژمن کراوان میان به زوری سلاح له دیاری خوم جودایان کردو له ندادی واجباتی موقدهسی و صایه تی کوری خوشکیم ، مه لیکلی خوشه وستی هموتان ، مه محرومیان کرد .

نم کومه له نه شقیایه به هزار درو نه فکاری عراقی به بیان ته سمیم کرد .

۲ - نتیجه ی نم حیلہ بازی و درو کردنه نهرزی موقدهسی عیراق له نیمه تیکی تیدا بوو گورراو بووه ساحه ی کی جهنگ و جیدال .

۳ - واجباتی من ناشکرایسه ، من نهوا نه گه ریمه وه که ههتا استرجاعی شهرفی و وطنی خومان بکم و بو جاری دوهمین له زیر سایه ی حکومه تیکی شهرفی بو و وطنی عزیزمان نه وره فاهو

به بیاننامه که له بهندی سیه میدا به ناوی وه صی به وه دهلی . . . من نهوا نه گه ریمه وه . نینگلیزه کان و دهسته و دایه ره شیان کاتیک که و ته باسی گه رانه وه ی وه صی که خوری راپه رینی مایس به خیرایی که و ته ناوا بوون .

نه وه بوو نینگلیزه کان ده ستورد که و ته خو ، چونکه سوور بوون له سه ره نه وه ی به زووترین کات راپه رینی مایس دایم رکیننه وه . له و بروسکه تایه تی به ییدا که چه رچلی سه ره ک وه زیران ده رباره ی روداوه کانی عیراقی نه و رۆژگاره رۆزی ۲۰ ی نیسانی ۱۹۴۱ ناردوو به بو وه زیری هه نده رانی به ریتانیا بی پیچ و په نا گوتوبه « که ی پیوست بوو ده بی تا نه و په ری هیز به کار به نین » بو لیدانی نه و راپه رینه .^(۳) به ره له وه کار به ده سه سه سه ر یازی به کانی نینگلیزه که و تیبوونه جی به جی کردنی نم فه رمانه . پیش ته و او بوونی مانگی نیسانی سالی ۱۹۴۱ دوو جار ان هیزی خویان هینایه به سه ره و ده و رو به ری به وه . له فه له ستینشه وه هیزیان به ره و حه بانیه به خسته ری . هه رچه نده هیری شی فرۆک عیراقی به کان که مینگ پیشکه و تتی نم هیزی دواخست ، به لام تا رۆزی حه قده ی مایس گه شته بکه ی حه بانیه .

له رۆزی دووی مایسه وه جهنگه نیوان له شکری عیراقی و هیزه کانی نینگلیزه له حه بانیه به دهستی پی کرد . دوا ی نیوه رۆزی هه ره نه و رۆزه نینگلیزه کان هیزه کانی له شکری عیراقی ان ناچار کرد له به سه ره بکشینه وه . رۆزی حه وتی مایس شاری عه شارشیان گرت . له رۆزی نوزده ی مایسه وه هیری شی گه و ره ی نینگلیزه به ره و فه لوجه و به غدا دهستی پی کورد . هه ره نه و رۆزه هیزه کانی له شکری عیراق ناچار بوون له فه لوجه و ده و رو به ری به ره و به غدا بکشینه وه دوا ی دوو رۆزه هیزه کانی نینگلیزه شاری فه لوجه یان دا گیر کرد ، هه ولی ده رکردنی نینگلیزه کان له فه لوجه به کوشتن و بریندار بوونی ۲۷۳ سه ر بازو ۱۱ نه فسه ره به فیرو چوو^(۴)

کسانه وه ی فه لوجه پستی به رگری له شکری عیراقی شکاندو نه و ساکه وه صی و ده سه وه دایه ره ی له نوردونه وه به ره و عیراق گه رانه وه . رۆزی ۲۵ ی مایس وه صی و ژماره یه ک له سیاسی به به ناویانگه هه لاتره و کان به فرۆکه ی تایه تی هاتنه وه حه بانیه . رۆزی به کی حوزه ییرایش ، دوا ی پاکردنی ره شید عالی گه بلانی و سه رکرده کانی تری راپه رینی مایس ، وه صی هاتره به غدا .

به و جو ره ده بی نه و به بیاننامه یی وه صی له ماوه ی نه و حه فته یی نیوان بیست و پینجی مایس و به کی حوزه ییرانی سالی ۱۹۴۱ دا بلا و کرایینه وه . وه صی به ره له وه ش دوو به بیاننامه ی تری به زمانی عه ره بی بلا و کرده وه ، به که میان رۆزی هه شتی مایس و دوو هه شیان رۆزی بیست و چواری مایس له قودس چاپ کراون .^(۵) به لام

سه عاده تهی پیشو تأمین بکەم .

۴ - نیستا من هه موو کۆره کانی موخلیصی عیراق ده عوهت ئەکەم
کە ئەم شەرزه مهی عاصی به کەن دەر بکەن و ئیعهادی خویری بهت و
نیستیقلالی خویمان تأمین بکەن .

۵ - ئەم کۆره کانی عەزیزم، عەسکەرەکان بگەرینه جی خوێتان به
سهلام، وه ئیتیزاری ئیعهادی حهاتی قانونی و ئیستیقلالی مهمله کهتی
خوێتان بکەن . ولیعیش جلاله الملك فیصل الثاني .

وه صی عهرشی عیراقی

«عبدالاله»

گێژاوی ئەو پاشا گەردانی بهی سەرکردایهتی راپهڕینی مایسی
تیکهوتبوو . جگه لهوه شیخ محمود، وهك گهلی كوردی تری ناسراوی
ئەو رۆژگاره، دلی له صلاحه دین صهباغ كرمی بوو، ئەوانه ی
محمود الدرە بی ناو هینان به تاییهتی باسی كردوون . الدرە دهلی
«ژماره بهك له سەردارانی كورد له ناو ریزه کانی لهشکرو له دەر وهی له
(صهباغ) دلنیا نه بوون» .^(۸)

وێرای ئەوه فههمی سه عید پیاوئیکی مه ندو نهینگر بوو، زۆریش
باوهڕی به راوته گبیری خو ی بووه . له م باره به وه صلاحه ددین صهباغ
نووسبو ی به ده لی :

«فههمی . . . بی داگره له سه ر پای خو ی، به زانیی خو به وه
ده نازی، هه رچه نه ده له توانای زیاتره» .^(۹)

سه رباری ئەو به لگه و راستی یانه ی جاری پیشوو باس مان کردن
به لگه به کی میژووی و نی تهنانهت له وانیش گرنگتر به دهسته وه به که
بوچوونی ریک کهوتی شیخ محمودو فههمی سه عید زیاتر
ده سه لمینی . بایه خێ به ک می ئەو به لگه به له وه دایه که پینه ندی ی
دی زینی نیوان ئەو جو و نه نیشان دده ات و ده یگبیرینه وه ده ورو به ری
کانوونی دووه می سالی ۱۹۲۸، واته سیازده سال و چوار مانگی
ره به ق به ر له به ریا بوونی راپهڕینی مایسی ۱۹۴۱ گه ر مانگی نیسان
بکهنه سه رته ئای، سه رباری ئەوه ی مه ودای قوولی و لایه نی تاییه تی ی
پینه ندی ئەو دوو سه رداره به روونی نیشان دده ات . جا با که مینک به
دی زی بکهنه لیدوانی به لگه ی نویمان .

دوای شه ری ده ربه ندی بازبان (حه قده ی حوزه یرانی ۱۹۱۹) و
به دیل گرتی شیخ محمود به برینداری لای «به رده قارمان» مه مو
پشکەش کردنی به دادگه به کی تاییه تی که بریاری ختکاندنن ده رکردو
دوایی ئەو بریاره کرایه ده سال به ندی و سزای ده هه زار روپی^(۱۰) و دوای
ئەوه ی شیخ به ده سه سه ری نیردرا به دۆرگه ی هه نجام که کهوتوته
که ندای عه ره به وه ئینگلیزه کەن به نیازی به ره له ستی که مالی به کانی
تورکیا له گه ل شیخ ریک کهوتن و رۆزی دوا زده ی ته یلولی سالی
۱۹۲۲ هینایانه وه به غدا و له ونیه رینگه بان دای بگه رینه وه سلیمان ی .
شیخ که مارانگازی ده ستی ئینگلیزو ئاتاجی پشتیوان بوو
ئەمجاریان کهوته هاریکاری ی که مالی به کانی که ئەو سا که وهك به ک
پرگه ر به خوا و دوژمنی ئینگلیز بوون . رۆیمی سه ربه خو و داموده زگای
تاییه تی و کابینه ی وه زیرانی دامه زرانند، ئەوه ی له به ر نه وته که ی
که رکووک و دلی عه جم و هیوای ریک کهوتن له گه ل تورکدا بو ئینگلیز
ده ستی نه ئەدا . هه ر له به ر ئەوه ش به لای رۆژنامه ی «تایمس» ی
له نده نی به وه گبیرانه وه ی شیخ محمود له ده سه سه ری تاکه هه له ی
مه ندو ی سامی به ریتانی سیر پیرسی کوکس بوو که له ماوه ی دوورو

به ناوه روکی ئەم به یاننامه به دا دیاره وه صی ده ستی به کوردی
زانیکدا نه گه یستوهه بو به کا زمانه که ی وا شق و په قه . دوور نی به
به کیکی وهك جه میل مه دفه عی، که ئەویش به خیرتی به ره گه ز کورده ،
بو ی نووسیی . ریشی تی ده چی بو نووسینی په نایان بر دیته به ر
سه ربازیکی لیوی^(۱۱) کورد، یا ئاشووری که ئەو سا که ژماره به کیان له
حه بانی به له ناو هیزه کانی ئینگلیزدا کاریان ده کرد .

ده بی له گه ل دامرکانده نه وه ی راپهڕینی مایسا ژماره به کی زۆر له
سه ربازی کورد هه لاتین، چونکه وه صی له به یاننامه که پیدا داوای
گه رانه وه یان ده کات، که چی ئەو باسه له دوو به یاننامه عه ره ی به که دا
بی به . ئەمه زۆر ریشی تی ده چی چونکه به کیکی له ئەفسه ره
به شداره کانی روداوه کانی ئەو رۆژگاره له کتییکی خویدا باسی ئەوه ی
کردوه چون له گه ل به ریابوونی راپهڕینی مایسا سه ربازه
هه لاتوه کانی ناوچه ی خانه قی و مه نده لی و ده ورو به ریان گه رانه ته وه
بنکه کانیان له نزیک حه بانی مه مو له شه ری دژی ئینگلیزدا به شدار
بوون .^(۱۲) دیاره ئەوانه و، له وانه به هی تریش له گه ل گه رانه وه ی عیراقدا
بو دوخی جارانی داویانه ته وه شاخ .

شایانی باسه له ئەفسه رانی کورد عیزهت عه بدوله عیزو مسته فا
خوشناو له و شه ره ی نزیک فه لوجه دا به شدار بوون . مسته فا خوشناو
به کیکی بوو له و بیست و سی ئەفسه ره ی له و شه ره دا له لایه ن
ئینگلیزه وه به دیل گیران . هه مووش ده یزانی چون به سه ره که وه چه ند
سالیکی نه خایاند کاتیک ئەم دوو پۆله نیشتمانپه روه ره ی نه ته وه ی کورد
وهك سه ردارانی راپهڕینی مایس له لایه ن دوژمنانی گه له وه هه لوامه ران .
ئەمه بو خو ی ده رستیکی میژووی گه وره به بو ئەوانه ی به داخه وه له
میژوو ناگەن، یا به نه قه ست فه رامووشی ئەکەن .

هه ن له وه دوو دلن که چون ده شی فه همی سه عید هه سوو
هاوه له کانی ده رباری ریک کهوته که ی خو ی له گه ل شیخ محمودا
ئاگادار نه کردی . دیسان ده لێن ئەو کاره شتیکی سه یر نه بوو بو

(۲) شیخ محمودو ماجید مستفا له نیستگه‌ی شه‌مه‌نه‌فهری که‌رکوک
(سالی ۱۹۲۷)

په‌یمانی دا له‌گوندی پسرانی کوردستانی ئیران نیشه‌جی بی‌و‌بی
په‌زامه‌ندی کاربه‌ده‌ستان نه‌بته‌ ناو‌خاکی عیراقه‌وه‌و ده‌ست نه‌خاته
کاروباری‌یه‌وه، به‌رام‌به‌ر گیرانه‌وه‌ی مولکه‌کانی و رینگه‌دان به‌گه‌رانه‌وه‌ی
ژماره‌یه‌ک له‌ لایه‌نگرانی و ناردنی بابه‌ عه‌لی‌ی کوری بو‌خویندن له
به‌غدا که‌ دیاره‌ کاربه‌ده‌ستان و یستویانه‌ بیکه‌نه‌ نیمچه‌ بارمه‌یه‌ک.

همه‌وه‌ی چهند مانگیکی نه‌خایاند کاتیک شیخ محمود له‌م نیمچه
رێک‌که‌وتنه، که‌ بو‌خوی بو‌و نه‌ک بو‌کورد، پاشگه‌ز بو‌وه. دیسان
خولای هه‌لسانه‌وه‌و رابه‌رین بو‌مافی کورد داوینیه‌وه‌ له‌ که‌له‌ی. یه‌کیک
له‌ نزیکه‌کانی شیخ بو‌مینژ و ونوس‌ی شاره‌زا عه‌بدولره‌زاق حه‌سه‌نی
گیراوه‌ته‌وه‌ چون‌ ته‌و ساکه‌ شیخ له‌ نامه‌یه‌کی تاییه‌تی‌ی خزیدا بو‌ی
نوسیه‌ نیازی‌یه‌ سنورر بیری‌و دیسان بیه‌وه‌ ناو‌خاکی عیراق ته‌گه‌ر
زانبوی‌یه‌ ته‌و کاره‌ی «ده‌بته‌ هوی له‌ سیداره‌دانی».^(۱۳)

له‌وه‌ ده‌چی ته‌م هه‌واله‌ به‌ گه‌رم و گوری گه‌بشینه‌وه‌ فه‌سه‌نی یه‌که‌ه.
به‌ ده‌م و دووی ته‌و ناسیا‌وه‌ی شیخ و ده‌رته‌که‌وه‌ی هه‌ر بو‌خوی
هه‌واله‌که‌ی به‌ فه‌سه‌ل گه‌ب‌اندیشه‌وه‌. چونکه‌ نه‌وه‌لامی شیخدا به
دلسوزی راوینزی کردووه‌ به‌ تاییه‌نی ده‌نگی خزی گه‌بشینه‌وه‌.

دریزی کاری هه‌مه‌ جو‌ریدا له‌ رۆژه‌له‌اتی ناوه‌پراست کردی.^(۱۴)
بو‌پراست کردنه‌وه‌ی ته‌و هه‌له‌یه‌ه‌یه‌ فرۆکه‌و زری پۆش و لیبوی و
خوفروش دیسان که‌وتنه‌وه‌ په‌لاماردانی شیخ و لایه‌نگرانی. له‌ ژیر ته‌و
فشاره‌دا شیخ ناچار بو‌و به‌ره‌به‌یانی چواری مارتی سالی ۱۹۲۳، واته
رۆژیک دوای بو‌بابارانی شاری سلیمانی، بداته‌وه‌ شاخ.

له‌و ساوه‌ نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد به‌ رابه‌ری شیخ محمود که‌وتنه‌وه
زۆرابازی له‌گه‌ل هه‌زه‌کانی ئینگلیزدا که‌ بی‌به‌زه‌یی ده‌ستیان
ده‌وه‌شانند. فرۆکه‌کانی ئینگلیز خاکی کوردستانیان کرده‌ شوینی
تاقی کردنه‌وه‌ی چه‌ک و تفاق‌ی نو‌ی.^(۱۵) هه‌رچه‌نده‌ ئینگلیز به‌و جو‌ره
توانی‌یان شیخ و لایه‌نگرانی سه‌ره‌تا له‌ جاسه‌نه‌وه‌ دوروبه‌ری‌و دوایی له
پنجوینیش ده‌ره‌پرینن، به‌لام ته‌وه‌ نه‌بووه‌ هوی ته‌واو‌بوونی به‌رگری‌ی
نازادیه‌خوایانی کورد. له‌به‌ر ته‌وه‌ داگیرکه‌ران ناچار بو‌ون دیسان په‌نا
به‌رنه‌وه‌ به‌ر گه‌فت و گۆ.

دوای چهند دیدنه‌ی و هاتو‌چویه‌ک و دوای ته‌وه‌ی شو‌ر‌شگیران بو‌دوا
جار رۆژی بیستی نیسانی سالی ۱۹۲۷ پنجوینیان له‌ده‌ست چوو
شیخ محمود ناچار بو‌و له‌ ناوه‌ندی حوزه‌یرانی هه‌ر ته‌و ساله‌دا
رێک‌که‌وتنه‌مه‌یه‌ک له‌گه‌ل میری مۆر بکات که‌ به‌ پنی به‌نده‌کانی

(۳) وینسه‌کی ده‌گه‌ن که شیخ مه‌حمود فه‌می سه‌عیدی
کو‌کردوته‌وه (سالی ۱۹۲۸)

له‌شکهری ده‌ناسی چونکه کاتی خوی به‌شداری شو‌رشه‌که‌ی شهریف
حه‌بنی باوکی بوون و گه‌لیکیان هه‌ر له ژیر فه‌مانده‌ی خوی و که‌میکیان
له ژیر فه‌مانده‌ی میرعه‌بدوللای برایدا بوون. فه‌سه‌ل بو‌خوی چاودیری
ئه‌وه‌ئسه‌رانه‌ی ده‌کردو بابه‌خسی ده‌دایسه کاروباری تایه‌تی و
هه‌لس و که‌وتیان. له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که ژماره‌یان که‌م بو‌ئه‌و کاره‌ئاسان
مه‌یسه‌ر ده‌بوو.

و برای ئه‌وه فه‌می سه‌عید هه‌ر زوو سه‌رنجی جه‌عفه‌ر عه‌سکه‌ری
یه‌که‌م وه‌زیری به‌رگری‌ی له‌میز و وی عیراقتی هاوچه‌رخدا راکیشا،
جه‌عفه‌ر هیند خوشی ده‌وی بی‌سی و دوو خزمینکی خوی لی‌ماره‌و له‌مالی
خوی شای ژن هینانی بو‌ئه‌کات. له‌ریگه‌ی جه‌عفه‌ر عه‌سکه‌ریشه‌وه
فه‌سه‌لی یه‌که‌م زیاتر شاره‌زای فه‌می سه‌عید ده‌بی. که‌م که‌س وه‌ک
جه‌عفه‌ر عه‌سکه‌ری جیگه‌ی برواو متمانه‌ی فه‌سه‌ل بوو.^(۱۸)

و برای هه‌موو ئه‌مانه فه‌می سه‌عید کوردی ده‌زانی،^(۱۹) خزم و
ناسیاوی له‌ناوچه‌ی سلیمانی زور بوو، شاره‌زای کون و که‌له‌به‌ری بوو،
بویه‌کا ده‌یتوانی خوی به‌ته‌نها ئه‌وه‌ی فه‌سه‌لی یه‌که‌م ده‌یویست به‌جی
بگه‌نینی. بو‌خوشی بروای به‌سیاسه‌تی فه‌سه‌ل بوو، هیند خوشی
ده‌ویست دوا کوری خوی به‌ناوی ئه‌وه‌وه ناو نا که ئیسته‌جیگری شایانی
باوکی و دلسوزو وه‌فاداری خالوانیتی.^(۲۰)

فه‌سه‌لی یه‌که‌م پیاوکی دوورین بوو، له‌ور ژوانه‌دا له‌سه‌رانسه‌ری
رؤژه‌لانی نزیک و ناوه‌راستدا که‌م که‌س له‌سیاسه‌ت‌بازیدا ده‌یتوانی شان
له‌شانی بدا. ئه‌و سالانه‌ش یه‌کجار به‌په‌روش بوو عیراق هین و ئاسوده
بنوینی تا وه‌کوله «کۆمه‌له‌ی نه‌ئه‌وه‌کان»^(۲۱) به‌ئندام وه‌رگیری. هه‌مووی
دووسێ سال له‌وه‌ویش په‌یمانی دابووئه‌وه‌رگه‌جا جیهانی یه‌گشت
داخوازی‌یه ره‌واکسانی گه‌لی کورد جی‌به‌جی بکات. جا بو‌ئه‌وه‌ی
به‌ره‌ستی هه‌راویگریکی نوی بکات سه‌ره‌تای سالی ۱۹۲۸ بی‌ئه‌وه‌ی
ئینگلیزی بزانن له‌ریگه‌ی فه‌می سه‌عیده‌وه پنه‌ندی له‌گه‌ل شیخ
مه‌حمود ده‌کات. فه‌سه‌لی یه‌که‌م کرداری وای که‌م نه‌بوو. ئه‌و
هه‌نگاه‌وش پنیوست بوو، چونکه ئینگلیزه‌کان هینمی عیراقیان مه‌به‌ست
نه‌بوو، ئه‌وان ده‌یانویست قه‌یمومه‌تی^(۲۲) خویان رۆژیک زیاتر دریزه
بیینی.

له‌هه‌موو روویه‌که‌وه فه‌می سه‌عید که‌سیکی له‌بار بوو بوجی به‌جی
کردنی ئه‌وراسپارده‌یه. فه‌سه‌لی یه‌که‌م له‌سالی ۱۹۱۹ وه‌فه‌می
سه‌عیدی ده‌ناسی، ئه‌وساکه که ئه‌و پاشای شام بوو فه‌می سه‌عید
رابه‌ری که‌رتی شیره‌ه‌نگرانی یاساوی تایه‌تی کۆشک بوو. دوا
روخانی ئه‌ورژیمه به‌ده‌ستی فه‌ره‌نسه‌یی یه‌کان و دانانی فه‌سه‌ل به‌پاشای
عیراق فه‌می سه‌عیدش گه‌رايه‌وه عیراق و بو‌وه ئه‌فسه‌ری له‌شکری تازه
دامه‌زراوی ولات. فه‌سه‌لی یه‌که‌م به‌شی زوری ئه‌فسه‌رانی ئه‌و

(٤) ماجید مستەفا سەرەتای بیستەکان، ئەو کاتە ی ئەفسەری لەشکرێ کوردستان بوو

سالمەن ئەکرا، وتیان حەربیی پەشید عالی یە. باوکم بۆدیدهنی مالی باپسەرم بریدی بۆوێڵەدەر. که چووینە وێڵەدەر سەرەتای حوزەبیران بوو، ئەو پۆزە ی ئیمە گەبشینە وێڵەدەر گەلی چەکدارم دەبینی بە رانک و چۆغە ی جوان و شەرۆال و مرادخانێ و قەدە فێشەک و دەمانچە ی لاقەدیانبەو دەهاتن و دەچوون سەر ئەو بوو هەندیکیان (خەنی سەربازی) یە کەیان بە دەرزێ سنجاق لە چۆغەکانیان دابوو. مثالانی هاو تەمەنم دەیانگرت ئەوانە چەتە ی شیخ مەحمودن. دوا ی دوو پۆز که چووینە خزمەت باپسەرم چونکە باوکم خۆیندەوار بوو، لە شت دەگەبشت باپسەرم لێی پرسی: دەنگویانسی ئەو پیاوانە چی یە دەلێن هاتوونەتە ئاوانی. باوکم بێی وت: قوربان شیخ لە بەغداوە رای کردوو هاتووتە داری کەلی، و لە هەموو لایە کەووە پیاوان بە خۆیان و بە چەکیانەو لە دەوری گرد دەبنەو، بە قەسە ی قادر ئاغای سپیارە (رەنگە زۆر لە ناوێش دلنیا نەبم چونکە تەمەنم بە هیچ حال لە نۆسال تێبەر نەبوو، بەلام زینە لە بووم، زوو شتم وەردەگرت) شیخ نیازی هەرایەکی تری هەبە دزی ئینگلیزەکان، باپسەرم کە لە کۆنەو تیکە لاوی مالی شیخان بوو هەناسە یەکی هەلکێشاو گوتی: خوا دەست بە بالی بگری و کاک نەحمەدی شیخ پشتیوانی بێ و نوشوستی نەهینی. (١٧)

بۆ ئەو ی ئەو کارە تا سەر بە نهینی بچیتە سەر فەهمی سەعید کابوونی دووومی سالی ١٩٢٨ دوو مانگ لەسەر یەک ئیجازە وەردەگری، نە بەر لەو جارەو نە دوا ی ئەو جارە فەهمی سەعید ئیجازە ی وای وەرنەگرتوو. (١٨) لە ماوەیەدا دوو جار بە جلی سیویلەو دەچیتە خزمەت شیخ مەحمود، گەتسوگۆی بە ناوی فەیسەلەو لە گەل ئەکات. لە کورد شیخ حەمە غەریب و ماجید مستەفاو مەحمود عەتتاری ژن برای شیخ ئاگاداری ئەو دیدەنی و گەتسوگۆیە بوون. جاری دووم لەسەر داوا ی شیخ مەحمود وینەگری تاییەتی دەبن، جا یا بۆیادگار، یا بۆیەلگە وینەبەک دەگرن. هەرچون بێ ئیمە وینەبەکی دەگەنمان دەستکەوتوو کە شیخ مەحمودو فەهمی سەعیدی تێدایە و لە گەل ئەم وتارەدا بلاوی دەکەبنەو. لە پشتی وینەکە بە کوردی و بە قەلمی رەش نووسراو: «رەسمی جنایی شیخ محمود. هیاتی عمومی. یا الله هر خوشی. ١٩٢٨». (١٩)

وا بێ دەچی ئەم دیدەنی یە بێ ئەنجام بووی، چونکە فەیسەلی یە کەم داواکانی شیخ مەحمودی بێ زۆر بوو. هەر لەبەر ئەوێش کێشە ی کورد بێ چارەسەر مایە وەو زۆری نەخایاند دیسان لە شیوێ تەقینەو بەکی گەرەدا خوی نواندەو.

هەرچون بێ ئەم سەر تا گرنگە پێوەندی یەکی ئە نێوان شیخ مەحمودو فەهمی سەعیداً دروست کرد کە لە سی یە کبان و سەرەتای چلەکان و پۆزانی راپەربینی مایدا رەنگی خوی دایەو و زیاتر ئەو دەسەلمینی کە دەبی جوړه رینک کەوتنیک لە نیوانی شیخ و فەهمی سەعیداً هەبووی، هەرچەندە بێ رینک کەوتنیک و هاش هیچ بێی تی ناچی گەرانەو ی شیخ مەحمود بۆ کوردستان بە فیتی ئینگلیز بووی، ئەگەر وایا یە هیچ بێی تی نە ئەجو کوردستان وای بە گەرمی بۆ پشتگیری راپەربینی مایس بێتە کایەو، چونکە ئەو پۆزگارە، وائە سەرەتای چلەکان، بزووتەو ی نەتەو یی کوردو لای نگرانی شیخی بەردە قارەمان هیندیان لە باردا بوویشوان، گەر بیانویستایە، بەر بەستی ئەو هەلچونە گشتی یە کوردستان بۆ پشتگیری راپەربینی مایس بکەن، یا هیچ نەبێ لە مەودای فراوانی کەم بکەنەو. بوونی ژمارە یەکی زۆر لە کاربەدەستی ناحەزی راپەربینی مایس لە ناوچە کوردەواری یەکان جێ بە جێ کردنی ئەو کارە ی ئاسانتر دەکرد.

شایانی بامە کاتیک دەنگو باوی گەرانەو ی شیخ مەحمود کەوتووتە دەم خەلکی هەموان، بە رەش و روونی کوردستانەو، کەوتوونە باسی ئەو ی چون شیخ دیسان بۆ شەری ئینگلیز هاتووتەو. برای چیرۆکنووس مستەفا سألح کەریم لە نامە یەکی تاییەتی ی خۆیدا، کە چەند سەرنجیکی وردو بەکەلکی لەسەر وتاری بلاوکراو ی «لایە رەبەکی ون لە میز ووی خەباتی شیخ مەحمودە ی تێدا تۆمار کردوو، لەم بارە یەو بۆی نووسیم دەلی: «لە بیرمە پۆلی سیمە ی سەرەتایی بووم، تا قی کردنەو ی سەری

وا دیاره کوردی کفری و ده‌ور و به‌ری، تایبەت دەلۆیەکان که هەمیشە سۆنیان لە بزوتنەوهی رزگار یخوای کوردا دیار و پێوەندی‌یان لەگەڵ شیخ مەحمودا نزیک بوو، بە هەمان دەستور بیریان کردۆتەو. دانیشتوانی کفریش بە گەرمی، چ بە خوێشاندان و چ بە بروسکە و کاری‌تر، پشتی راپەرینی مایسیان گرتوو. ئەوسەر دەمه‌رووناکییانی کفری زۆر داخ لە دڵ بوون، جار و بار ناره‌زایی و سکا‌لای دلی خوێیان لەسەر لاپەرەیی رۆژنامەکانی بەغدا پاپتەخت دەردەبری.^(١١٠)

ژمارەیه‌ك راستی نوێ دیسان ئەوه دەسه‌لمێنن که وروژانی هەولێرو دەور و به‌ری له‌ رۆژانی راپەرینی مایسدا، چ له‌ ناو خودی کوردستان و چ له‌ سەرانبەری عێراق، کەم هاوتا بوو. وه‌ك جاری پیشووباسمان کرد ژمارەیی گیراوانی هەولێر له‌سەر راپەرینی مایس له‌ ژمارەیی هەر کام له‌ شاره‌کانی تری عێراق، بەغدا پاپتەختی لی‌ ده‌رکەیی، زیاتر بوو. بەلام ئەوه‌ی بایه‌خی میژ وویی تایبەتی خۆی هەبە له‌م روه‌وه‌ ئەوه‌یه‌ که به‌شیکێ زۆر له‌و گیراوانه‌ یا ئەندامی «هیا»، یا لایه‌نگری بوون. به‌ وینه‌ روسته‌م جه‌بیار و فتاح جه‌بیار و نامزی سه‌عید ئاغا له‌ «هیا» دا بوون، دوايش بوونته‌ ئەندامی «رزگاری».^(١١١)

یه‌کیك له‌ ورووناکییرانه‌ی هەولێر که ده‌وری دیاری له‌ هاندان و وروژاندنی جه‌ماوه‌ری ئەو شاره‌دا هەبووه‌ به‌ریوه‌به‌ری قوتابخانه‌ی دووه‌می سه‌ره‌تایی شیخ حه‌سه‌ن نیعمه‌ت‌وللا بووه‌، که به‌ حه‌سه‌ن ئەفه‌ندی شوهرتی ده‌رکردوو. وه‌ك ده‌گێرێوه‌ ئەم پیاوه‌ ده‌وری زۆر بووه‌ بو‌هاندانی دانیشتوانی هەولێر که ئوتومبیلی س‌ال‌ح زه‌کی به‌گی صاحب‌قیران سووتین. که رۆژی چوارده‌ی مایسی ١٩٤١ فرۆکه‌کانی ئینگلیز بو‌ به‌کەم جار هاتنه‌ سه‌ر شاری هەولێر^(١١٢) خه‌لکی بییان وابوو فرۆکه‌ی ئەه‌مانیان، بویه‌تا زۆر به‌ گەرمی، به‌ دەم چه‌پله‌ریزانه‌وه‌ پیشوازی‌یان کردن. به‌لام کاتیك ئەو فرۆکانه‌ که‌وتنه‌ بو‌م‌بابارانی باره‌گای له‌شکری عێراقی له‌ قه‌راغ شار و زانرا فرۆکه‌ی ئینگلیز نه‌ك ئەه‌مان، عه‌شامانی شاره‌ به‌ جاریك خروشان و شیخ حه‌سه‌ن ئەفه‌ندی هینده‌ی تر بزواندوونی. له‌و وتاره‌یدا که له‌و‌ندا بوی هاتوو داوای له‌ دانیشتوانی هەولێر کردوو «ناگرایک بکه‌ نه‌وه‌ له‌ ئەنده‌نه‌وه‌ دیار بی». شیخ حه‌سه‌نیش یه‌کیك بووه‌ له‌وانه‌ی دواي دامرکانده‌وه‌ی راپه‌رینه‌که‌ گیراون، پاش موده‌یه‌ك له‌ هەولێر گوێزراوه‌توو.^(١١٣)

خوایخو‌ش‌بوو عی‌ز‌ه‌دین فه‌یزی له‌ یادداشته‌که‌یدا وینه‌به‌کی وردی شیخ حه‌سه‌ن نیعمه‌ت‌وللا بۆکشوین^(١١٤) که بایه‌خی زۆره‌ بو‌ئهم باسه‌ی نیسه‌، چونکه‌ به‌لگه‌یه‌کی تری سروشتی رزگار یخوای دژ به‌ ئینگلیزی هه‌ل‌چوونی کورده‌واری‌ی لای خو‌مانه‌ له‌ کاتی راپه‌رینی مایسدا. عی‌ز‌ه‌دین فه‌یزی ده‌لی:

«له‌ سانی ١٩٣٩ - ١٩٤٠ له‌ قوتابخانه‌ی دووه‌می هەولێر به‌ ماموستا

دامه‌زرام. به‌ریوه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌ ماموستا شیخ حه‌سه‌ن نیعمه‌ت‌وللا بوو. پساوئیکي دلسوز و چالاك بوو. زوررقی له‌ ئینگلیزه‌به‌وه‌. که شوێشی مایس له‌ سالی ١٩٤١ له‌ عیراقتا به‌ریا بوو، عیراق دژ به‌ ئینگلیز وه‌ستا و دوستانه‌تی له‌گەڵ ئەه‌مان په‌یدا کرد، شیخ حه‌سه‌ن هه‌ستیکی کوردايه‌تی هه‌بوو، ده‌یزانی هه‌ر کاره‌ساتیک که به‌سه‌ر کورد هاتبی له‌ روه‌ی ئینگلیزه‌وه‌یه‌. له‌به‌ر ئەوه‌ خۆی به‌ دوستی ئەه‌مان و دژ به‌ ئینگلیز داده‌نا. چه‌ند خوێشاندا ئیکي قوتاییان له‌م شاره‌دا کرا، زۆر به‌ی به‌ سه‌ره‌شتی شیخ بوو. . . .»^(١١٥)

پروپاگه‌نده‌ی نازی کاری زۆری کردبووه‌ سه‌ر گه‌لیک له‌وانه‌ی وه‌ك شیخ حه‌سه‌ن بیریان ده‌کرده‌وه‌. به‌شیکي زۆری ئەو پروپاگه‌نده‌یه‌ له‌ دیوی ئێران‌وه‌ ده‌هات. ئەو ساکه‌ خاکی ئێران، به‌ کوردستانی‌یه‌وه‌، بیه‌وه‌ گوێه‌پانیکی به‌ رفراوان و به‌رکراوه‌ی چالاکی نازی. به‌پێی ئەو ژمارانه‌ی دوکتور به‌حیمی قازی له‌ نامه‌ی دوکتوراکه‌یدا هیناوی بیه‌وه‌ سی هه‌زار له‌و چوار هه‌زار ئەه‌مانه‌ی به‌ر له‌ شه‌ری دووه‌می جه‌هان له‌ ئێران بوون له‌ ناوچه‌ نازه‌ری و کورده‌واری‌یه‌کان کاریان ده‌کرد. ئەو رۆژانه‌ فه‌ردزیک هه‌وتی نازی خۆی گه‌یانده‌بووه‌ ناو ریزی ژماره‌یه‌ك هه‌زی ناو‌داری کورده‌وه‌.^(١١٦) به‌پێی به‌لگه‌یه‌کی دیپلوماسی‌ی نه‌ینی عێراقی هه‌ر ئەوه‌ ده‌ور و به‌ره‌ دانسازی ئەه‌مانی دوکتور ئاین لوز له‌ کرمانشاه و ده‌ور و به‌ری چالاکی خۆی ده‌نواند.^(١١٧) ئەو ساکه‌ پزیشکی تایه‌تی تاناه‌ت ره‌زا شا خویشی دوکتوریکي ئەه‌مانی بوو.

ناریچیتی ئەم جوړه‌ که‌سانه‌ و باسی بایه‌خ پیدانی بی ئەندازه‌ی هیتلەر به‌ «رزگارکردنی نه‌ته‌وه‌ نازی‌یه‌کان» هه‌موو سنووریکي بریوو. به‌لێ ده‌بوو هیتلەر بو‌ئهم باسه‌ گه‌لیک به‌ په‌روش بی (!)، چونکه‌ به‌پێی پروپاگه‌نده‌ی نازی‌یه‌کان خۆینی هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌کی نازی نه‌زادی جه‌هان به‌ راده‌ی خۆینی نازی‌یه‌کانی ئێران خاوین نه‌بوو، گوايه‌ نیسه‌تی ئەو خوینه‌ له‌ ناو ئەواندا سی هیندی نیسه‌تی‌یه‌ له‌ ناو ته‌نانه‌ت ئەه‌مانه‌کانیش خویاندا (!). «جا وه‌ره‌ کوردی ساکاری لی‌ قه‌وماوی بی مافی ژین و ژیان قسه‌ی ئەم بابه‌ته‌ به‌ په‌رده‌ی گوئی بکه‌وی. . . نازی‌یه‌کانیش، وه‌ك ئاشکرايه‌، زۆر وه‌ستا بوون له‌ بزواندنی هه‌ستی خه‌لکدا، ده‌یانزانی نه‌وی مه‌به‌ستیانه‌ چون ده‌یگه‌یتنه‌ میشکیان.»^(١١٨)

ئه‌وی رۆژانی راپه‌رینی مایس له‌ کوردستان روه‌ی دابوو هه‌مووی گه‌بشتیوه‌ ده‌م ئینگلیز. دواي دامرکانده‌وه‌ی ئەو راپه‌رینه‌ کاربه‌ده‌ستانی ئینگلیز به‌ دەم هه‌ره‌شه‌وه‌ گله‌یی خویان گه‌یانده‌توه‌ شیخ عه‌ل‌ئه‌ددینی نه‌قشه‌بنده‌ی له‌ بیاړه‌، ئەمیش به‌ ناچاری شیخ عه‌سمانی کوره‌ گه‌ره‌ی بو‌ عوزرخوایی ناردۆته‌ لای ئینگلیزه‌کان له‌ که‌رکوک. شیخ عه‌سمان پیکه‌وه‌ له‌ گه‌ل سه‌ید ئەحمه‌دی خانه‌قا ده‌چه‌ لای گه‌ره‌یه‌کی ئینگلیز له‌وی.^(١١٩) له‌ مه‌بانی رازو گله‌بیدا کابرای ئینگلیز ده‌لی:

روزنامه کانون

ایمده اند در جاده و ناموسین للمهاد لاعلا کذا فی النیابین...
 حیانه العینه فی تفسیر اوامر رب العالمین...
 الفاسدین و الفاسدین...
 انما المؤمنون هم الصادقون...
 انما المؤمنون هم الصادقون...
 انما المؤمنون هم الصادقون...
 انما المؤمنون هم الصادقون...
 انما المؤمنون هم الصادقون...

نامیلکه که دا بهم جوړه پشکهش کراوه:
 ۷ - فتوی العلامة الکبر علاء الدین النقشبندی.
 علاء الدین العثماني رئیس الطریقتین النقشبندی والقادرية. بیارة.
 حلبجة. العراق. فی ۱۳۶۰/۴/۹ (بروانه ونه‌که‌ی).
 پیوهندی نزیکی رهشید عالی گیلانی له‌گه‌ل ژماره‌یه‌کی زور له
 ساوراوانی کوردستان کاری کرده سهر هه‌لوه‌ستیان بهرامهر راپه‌رینی
 مایس. بهر له سالی ۱۹۴۱ به ماوه‌یه‌ک رهشید عالی و هاویشیرانی
 پیوهندیان به ژماره‌یه‌ک سه‌ره‌ک هوزی کوردو عه‌ره‌به‌وه کرد به نیازی
 نانوه‌ی نازاوه‌یه‌کی فراوان بو خستی یه‌که‌م وهزارتی عملی جه‌وده‌ت
 نه‌یویی که ناحه‌زی بوون و بی ره‌زامه‌ندی ئه‌وان ر قوی بیستو
 حه‌وتی ثابی سالی ۱۹۳۴ دامه‌زرا بوو.^(۳۸)
 کار به‌وه‌وه نه‌وستا. هه‌مووی حه‌فته‌یه‌کی نه‌برد دواى ئه‌وه‌ی یاسین
 هاشمی هاویری و هاویری نزیکی رهشید عالی گیلانی ر قوی
 حه‌فده‌ی مارتی سالی ۱۹۳۵ دوهم کابینه‌ی خوی دامه‌زرا ند کاتیک
 وه‌فدیکی یه‌کجار گه‌ره‌ی هوزه کورده‌کان به ۶۰ ئوتومیل بو
 ده‌ریسینی پشتگیری کابینه‌ی نوی، که رهشید عالی وه‌زیری
 کاروباری ناخو بوو تیدا، هاته به‌غدا. له‌وتاره‌یدا که فایق تاله‌بانی
 به ناوی نه‌ندامانی وه‌فده‌که‌وه له به‌رده‌م سه‌ره‌ک وه‌زیراندا خویندی‌به‌وه
 گوئی:

وهم دسته‌یه‌ی وان له به‌رده‌م ئیه‌وی شکوداراو نونه‌ری
 راسته‌قینه‌ی هوزه‌کانی که رکوک و هه‌ولیرو سلیمانی و مووسل و دیاله‌ن
 به هاندانی ده‌زگا ناوچه‌یه‌یه‌کان، وه‌ک باوه، نه‌هاتوون، له خوینانه‌وه بو
 پیروزبایستان هاتوون، بو ئه‌وه هاتوون بر وای کورگه‌لی باکوور به
 وهزارتی پایه بلندتان رابگه‌تین...^(۳۹)

له‌وتاره‌یدا که به ناوی «میژوو سه‌ی دهستی بی نه‌کردوه» وه
 سالی ۱۹۸۸ بلاوی کردوته‌وه دوکتور نجمه‌ددین سه‌ه‌روه‌ردی
 سکرتری تایه‌تی و زاوای رهشید عالی گیلانی و به‌شداری راپه‌رینی
 مایس و یه‌کیک له ده‌ره‌ده‌ره‌کانی دواى دامرکاننده‌وه‌ی باسی
 پیوهندی خه‌زوری به کورده‌وه بهم جوړه کردوه:

... له‌به‌ر دوو هوئی سه‌ره‌کی کورده‌کان به چاوی ریزه‌وه سه‌یری
 رهشید عالی گیلانیان ده‌کرد. یه‌که‌میان له‌به‌ر پایه‌ی ئایینی وه‌ک
 نه‌وه‌ی شیخ عه‌بدو لقادری گیلانی که کورد وه‌ک ئیام باه‌ریان بی‌یه‌وه
 ده‌یه‌رستن. دووه‌میان ئه‌وه‌یه که رهشید عالی له‌گه‌لیان راستگو بوو، له
 کاروباری کارگیریدا پشتی بی ده‌به‌ستن و له رۆزگاری فرمانه‌روایی
 ئه‌و دا زوره‌ی متصرفه‌کان کورد بوون. هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زوریان
 ئه‌فسه‌ری له‌شکرو پولیس بوون. له ناوچه‌کانی باشوور دا رهشید عالی
 به تایه‌تی ئیعتیادی ده‌کرده سهر متصرفه کورده‌کان.^(۴۰)

این محوکتی سبب عه‌وه‌ندی عه‌قه‌به‌ندی به خه‌تی خوی

جمعی شیخ ئیه‌وه سه‌وولایه ئیمان راست بوونه‌وه.

ده‌وته‌که‌کتان به ده‌ف ئیتمه‌وه هه‌لویان ده‌کرد:

لاکه‌ الا لله

ئینگلیز بشکی ئیسه‌للا

به‌لام ئیه‌وه ده‌بی باش له‌وه بگه‌ن هه‌ر کات شیخ عه‌لاه‌ددین بیه‌وی له
 زه‌مینه‌وه بو مان بی ئیتمه له ناسمانه‌وه بوی دین، دباره مه‌به‌ستی بووه بلی
 به فرۆکه بووباباراتان ده‌که‌ین.^(۴۱)

رابه‌رانی راپه‌رینی مایس له هه‌موو ئه‌وه فه‌توایانه‌ی پیاوه
 ئایینی یه‌کانی کوردستان دژی ئینگلیز دا‌بو‌یان زیاتر باه‌خیان دایه ئه‌وه
 فه‌توایه‌ی رۆزی نوی نیسانی سالی ۱۹۴۱ شیخ عه‌لاه‌ددینی
 نه‌قشه‌به‌ندی ده‌ری کرد. ئه‌وان به نیازی زیاتر ورۆانندی هه‌ستی
 جه‌ماوه‌ر له‌وه صه‌دان فه‌توایه‌ی له‌وه رۆژاندا ده‌رچوون^(۴۲) ته‌نها سیازده
 فه‌توایان هه‌لبێژاردو ده‌ستوبرد له نامیلکه‌یه‌کی سه‌ره‌خوی بیست و
 هه‌شت لاپه‌ره‌یدا به ده‌ستوخه‌تی خاوه‌نه‌کانیان بلاویان کردنه‌وه.^(۴۳)
 حه‌فته‌مین فه‌توایان فه‌تواکه‌ی شیخ عه‌لاه‌ددینه که له لاپه‌ره‌ نۆزده‌ی

سه‌هروه‌ردی راستی‌یه‌کی زۆر له‌وه‌یش گرنگتری بو تو‌مار کردوین. له‌همان شوینی کتیه‌گه‌وره‌که‌یدا^(۱۱) که دینه‌سه‌ر باسی ئه‌و هویانه‌ی پالیان ناوه‌به‌سه‌رکردایه‌تی راپه‌ڕینی مایه‌وه‌بیر له‌وه‌بکه‌نه‌وه‌بنکه‌ی به‌رگری له‌به‌غداوه‌بگۆیززیته‌وه‌ناوچه‌کانی باکوور نووسیوی به‌ده‌لی:

«له‌و هۆ یاریده‌رانه‌ی ده‌بوو بینه‌ماکی به‌رده‌وام بوونی به‌رگری ئه‌وه‌بوو که دانیشتوانی کوردی باکوور له‌شه‌رو به‌ره‌ه‌لستی ئینگلیزی دا له‌هه‌ره‌نازاو دلسۆزه‌کان بوون، هه‌له‌وه‌ستیان په‌کجار شه‌رفه‌ند بوو، هه‌رحه‌نده‌بزوتنه‌وه‌ی جیاخوازی کورد^(۱۲) له‌عیراق به‌سه‌رکردایه‌تی شیخ مه‌حمود له‌سالی ۱۹۳۲وه‌ده‌ستی پێ کردبوو.»^(۱۳)

سه‌هروه‌ردی، وه‌ک وتمان، به‌ویژدانه‌ه‌لێره‌دا دانی به‌راستی‌یه‌کی بایه‌خداردا ناوه‌، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دیسان که‌وتۆته‌چهند هه‌له‌یه‌که‌وه‌که‌نابی هه‌ر وا به‌سه‌ریاندا تێپه‌ڕین. په‌که‌میان ئه‌وه‌یه‌که‌میژووی خه‌باتی شیخ مه‌حمود زۆر له‌سالی ۱۹۳۲ کۆنتره‌. شیخ مه‌حمود به‌ر له‌شه‌ری په‌که‌می جیهان و روخانی ده‌وله‌تی عوسمانی، واته‌به‌ر له‌دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی عیراق به‌گه‌لیک سال هاتۆته‌کۆری خه‌باته‌وه‌. ئه‌و سالی ۱۹۱۹ دروشمی سه‌ربه‌خوپی دژی ئینگلیز هه‌لگرت، واته‌دوو سال و چهند مانگیک به‌ر له‌وه‌ی رژی می‌پاشایی له‌ولاندا دامه‌زری.^(۱۴) ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش هه‌موو گه‌لانی ناو ده‌وله‌تی روخاوی عوسمانی عه‌ودالی سه‌ربه‌خوپی بوون. به‌لام دوا ئه‌وه‌به‌ماوه‌یه‌که‌هه‌موو کۆششی شیخ مه‌حمود بو مسوگره‌کردنی خودومختاری‌یه‌کی ریک و پیک بوو. بو جی‌به‌جی کردنی ئه‌و مه‌به‌سته‌شیخ ئاماده‌بوو له‌گه‌ل ئینگلیزدا ریک که‌وی، ته‌واو پێچه‌وانه‌ی ئه‌و را هه‌له‌یه‌ی له‌ناو زۆر که‌سدا باوه‌که‌گوايه‌شیخ له‌کورت بینه‌یه‌وه‌هه‌میشه‌رقه‌به‌ری ئینگلیزی کردوو. ئه‌وه‌تا ئینگلیزه‌کان له‌و راپۆته‌تایه‌تی‌یه‌یاندا که‌داویانه‌ته‌«کۆمه‌له‌ی ئه‌وه‌که‌کان» داوه‌چون شیخ مه‌حمود سه‌ره‌تای سالی ۱۹۲۳ شیخ قاندری برای شه‌ری که‌رکوک و داواوی کردوو کۆنگره‌یه‌کی تایه‌تی له‌جوه‌ری ئینگلیز کردوو کاربه‌ده‌ستانی به‌غدا بیه‌ستری بو دیارکردنی خودمختاری ج کورد، به‌لام ئه‌وان ئه‌و پێشنیاره‌یان رت کردۆته‌وه‌گوايه‌ له‌به‌ر ئه‌وی «هیشتا دوا رۆژی ویلايه‌تی مووسل ئاشکرا نی‌یه‌.»^(۱۵)

وا دیاره‌سه‌هروه‌ردیش، وه‌ک گه‌لیک نووسه‌ری تر، دروست له‌سروشتی بزوتنه‌وه‌ی جیاخوازی نه‌گه‌یشه‌توو.^(۱۶) له‌رووی زانسته‌وه‌دوو جو‌ر بزوتنه‌وه‌ی جیاخوازی هه‌یه‌، په‌کیکیان رهاوه‌له‌گه‌ل ربه‌وتی میژوودا ده‌گونجی، ئه‌وی تریان نا رهاوه‌له‌گه‌ل ربه‌وتی میژوودا ناگونجی. به‌وینه‌عه‌ره‌بی ناو ده‌وله‌تی عوسمانی تا سالی ۱۹۱۶ جیاخواز نه‌بوون، جیاپه‌وه‌یه‌یان له‌ئسته‌موول نه‌ئیه‌ست، ئه‌و په‌ره‌که‌ی

(۶) وینه‌ی شیخ عه‌لاه‌ده‌دین له‌تعمه‌نی ۶۵ سالیاندا، سالی ۱۹۳۵ گیراوه

ئهم قسانه‌ی سه‌هروه‌ردی پێوه‌ندی کۆنی ره‌شید عالی گه‌یلانی به‌کورده‌وه‌نیشان ده‌دن، ئه‌و پێسه‌ندی‌یه‌ی، وه‌ک وتمان، رۆژانی راپه‌ڕینی مایس ره‌نگی خۆی دایه‌وه‌، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پێوسته‌ئه‌وه‌ بلێن که‌دانانی کورد به‌متصرف له‌شاره‌کانی باشوور به‌ر له‌هه‌ر شتیکی تر به‌شیک بوو له‌یاری‌یه‌زیره‌که‌کانی فه‌یسه‌لی په‌که‌م. به‌و کاره‌ی فه‌یسه‌ل به‌تیریک دوو‌نیشانی ده‌شکاند. به‌شی زۆری ئه‌و متصرفانه‌، وه‌ک ماجید مسته‌فاو سالح زه‌کی به‌گی صاحب‌قیران، له‌وانه‌بوون که‌له‌بزوتنه‌وه‌ی کوردایه‌تیدا به‌شداری‌یان کردبوو، کوردایه‌تی له‌میشکیانا کنه‌ی ئه‌کرد. فه‌یسه‌لی په‌که‌م ده‌یویست به‌و جو‌ره‌، وه‌ک «دیلی به‌ریزه» له‌کوردستانی دووربخاته‌وه‌. هه‌مان کات ئه‌وانه‌خوینده‌واری چاک و کۆنه‌ئه‌فسه‌ری شاره‌زاو لیهاتوو بوون، ده‌یاننوانی له‌کاوباری کارگیریدا خزمه‌تی چاک به‌ده‌ولت بگه‌نێن، ئه‌وساکه‌ش عیراکی تازه‌دامه‌زرانو پێوستی به‌و جو‌ره‌پیاوه‌لیهاتوانه‌زۆر بوو.

دروست بوايه به ههنگاونكى كونه پهرست دادنه ترا. چونكه ئيتالى به كان وهك هه موو گهلانى ناو سويسره تهواوى مافى كومه لايه تى و ئابوورى و رزوناكبيرى و سياسى خويان هه يه و له هيجيان كه م نى يه و سه ربه خووى ولاته كه بيان به راستى هى هه موويانه، بويه كا جيا بوونه و بيان زى يانى هه يه نهك قازانج. هه ر له بهر نه وهش ئيتالى به يك، يا نه له مانى يهكى ناو سويسره هه رگيز بير له جيا بوونه وه ناكات.

به هه مان ده ستوورو له بهر هه مان هو زورى هه ره زورى نه و چه ند مليون ئيتالى به يى له ولاته يه كگرتوه كانى نه مريكا ده زين به دل و به گيان دزى مۆسولينى و ئيتالى ياشى وه ستان چونكه بيروبووه پرى فاشيزم زى يانى ده به خشى به سه ربه خووى ولاته يه كگرتوه كانى نه مريكا و نه وانى له هه موو روويه كى نه ته وه يى به وه له زير سايه يى نه و سه ربه خوويه دا حه واونه ته وه.

نمونه يه كى له وه يش سه ير تر. له بهر فشارى ناره واى ئينگليز بزوتنه وهى جياخوازى نه و يهك دوو مليون كه سه ي ئاير له نه ده ي باكوور ره وايه، كه چى كه سىك گونى له دهنگى نه و پاژه شازه مليون ئاير له نه دى به يى ولاته يه كگرتوه كانى نه مريكا نى به چونكه له هيج بى بهرى نين. هه له بت نه وى تينوى نه بى داواى ناو ناكات!!

له و سالانه دا كه سه هره وه ردى ياسيان ده كات بزوتنه وهى جياخوازى له ناو كوردى عيراقدا له هه موو پارچه كانى ترى كوردستان لاواز تر بوو، نه و يش ته نها له بهر نه وهى بارو دزخى ولات و خه يسانى كورد كارى كى نه و تيسان كر دسو و نه وان، به پيچه وانى كوردى ئيران و توركيواه، به به شىك له مافه ره واكانى خويان بگهن.

بى گومان گه سه ر كر ديه قى راپه رينى مايس به وردى له م لايه نه گرنگه بگه يشتايه ده يتوانى هينده ي تر پال به كورده وه بنى بو كورى خه بات، چونكه هه موو ناسراوو روناكبيرانى كوردى نه و رۆژگار ه باوه ريان به سه ر كر دايه نى راپه رينى مايس نه بوو. هه بوون پى يان و ابوو ده بى كورد كه لك له و هه ل و مه رجه وه رى گى كه به هوى راپه رينى مايس وه هاتبووه گورى و به دل ده يانويست راپه رانى كورد له گه ل ئينگليز رىك بكه ون به لكه له و رى گه وه شىك بو گه له كه يان مسو گه ر بكه ن. هى و ايان هه بوو بو نه و مه به سته به تايه تى پيه وندى ي به شىخ مه محمود وه كر دبوو. له سليمانى جم و جۆليكى هه ست پى كراو كه وتبووه ناو نه و جوژه كه سانه وه.

له گه ل نه وهش ئينجا كورد له كاتى راپه رينى مايس دا هيج دريغى يه كى نه كر دو وهك سه هره وه ردى ده لى به شه ره فه وه نه ركى سه ر شانسى خو ي را گه يانسد. نه وهش بو خو ي يه كى كه له ده رسه بايه خداره كانى ميژ ووى هاو چه رخى عيراق. نه وان ههش كه ده يانه وى

(۷) شىخى به رده قاره مان

داواى (لامركزى) و خود موختارى يان ده كر د. به لام سياسه تى كور تيبينى ئيتيحادى به كان و فشارى نه ته وه يى بى نه ندازه يان ناچارى كردن خه بات بو جيا بوونه وه و ته نانه ت هارىكارى ئينگليزىش بو نه و مه به سته بكه ن بى نه وهى ميژ ووتوانى هيج حوكمى كى خراپيان به سه ردا بدا.

كه چى گه ر له سويسره هه مان كات بزوتنه وه يه كى له و باه ته له ناو ئيتالى به كاندا، كه له سه دا شازه دى دانىشتوانى نه و ولاته پىك دى نين،

~ روزی زورداره کی کورد له که دار بکن له ناماقولی بهولاره هیچی تریان بو نامینیتهوه.

تیبینی:

به نیازی نهوهی لایه نه کانی باسه که مان زیاتر یو روون بیتهوه روژی بیجی مایسی ۱۹۸۹ پیوهندیمان له گهل نه محمد خواجه کرد که، وهک تئسکرایه، یه کیک بو له نزیکه کانی شیخ محمود دوای ریث که وته که ی سالی ۱۹۲۷ نه ویش له گهل باهه عملی هاته به غدا. مایی گیرانه وهی خاوهنی «چیم دی» شیخ محمود سالی ۱۹۲۸ هاتوته به غدا و دیدهنی فهیسهلی یه که می کردوه. کهوا بی دهینی جوونه کانی فهمی سه عید ریگه یان بو نه و زیاره تهی شیخ محمود خوش کردبی. دوور نی یه نه وینه یهش که بلاومان کردوته وه هه نه سه رده مه گیراینت، چونکه نه محمد عوسمان که نه کاته متصرفی سیمانی بووه له گهل شیخدا هاتوته به غدا.

دیسان به پیی گیرانه وهی خاوهنی «چیم دی» ره شید عالی گهیلانی ریزی تایه تی ی بو شیخ محمود هه بووه وهک دهلی به ناگاداری خوی نه کاتی راپه رینی مایسا پیوهندی ی پیوه کردوه. نه مهش به لگه یه کی تره بو به دروخسته وهی نه و تومه تی دراوه ته پال شیخ.

به داخوه به تهواوی بومان ساغ نه بووه فهمی سه عید نه دوو جره له کوی شیخ محمودی بینوه. جاری یه که میان وا دیاره له شاخ بووه، به لام جاری دووم دوور نی یه له سلیمانی خوی یه کتربان دیبی. تا ئیتهش به تهواوه تی بومان ساغ نه بوته وه نه وینه یی له گهل نه و وتاره دا بلاومان کردوته وه له کوی گیراوه هه موو نه وانهی تیدا ده رجوون کین. دانیشته وه کان له دهسته چه په وه شیخ همه غه رب و شیخ محمود به محمد عوسمان، ریزی پیشه وهی راوه ستاوه کانیش دیسان له دهسته چه په وه فهمی سه عید دوختور حمیدی ناوچی ماجید مستفان، جواره میان له وانیه ره شهی شیخهلی یا شیخ قادری سید نه محمدی خانقه قایی. نازاتین نه وهی لای دهستی راست کی یه. دوانه کی پشته وه له وه دهکات له چه کدارانی شیخ بن.

په راویز:

(۱) دار الکتب والوثائق (د.ک.و.)، الوحدة الوثائقية: البلاط الملكي، رقم الملف ۱۶۳، عنوان الملف «الحرب العراقية البريطانية»، الوثيقة رقم ۴۰.

(2) W.S. Churchill, The Second World War, Vol. 3, London, 1950, p.225.

(۳) بو دریزه ی نه م باسانه بروانه:

عبدالرزاق الحنی، الاسرار الخفية في حركة السنة ۱۹۴۱

التحریر، الطبعة الثانية، صیدا - لبنان، ۱۹۶۴، ص ۱۷۲، ۱۷۴، ۱۸۴، ۱۹۷ - ۱۹۸، ۲۰۱...

(۴) ده زیاره یان بروانه:

عبدالرزاق الحنی، تاریخ الوزارات العراقية، الجزء الخامس، الطبعة السابعة، بغداد، ۱۹۸۸، ص ۲۸۸ - ۲۸۹.

(۵) ته نه ده ستکاری رینوسه که یمان کردوه بو نه وهی به ناسانی بخوینرته وه.

(۶) راسته کی (لیفی) یه، له (Levy) ی ئینگلیزی یه وه وه رگراوه که به مانای سه ربازی و سه ربازگرتن و کوکرتنه وهی سه رباز و نه جورانه دی. کاتیک ئینگلیزه کان عیراقیان داگیر کرد هیزی لیفی یان دامه زرانده که کوردو عه ره بیش تیدا به شدار بوون، به لام زوربه یان ناسووری بوون. لیفی دارده ستیکی خراپ بوو بو لیدانی نیشتمانپه ره وران. دوای وه رگرتنی سه ربه خوینی به ماوه یه که ئینگلیزه کان پاشماوهی نه و هیزه یان برده بئکه کانیان له حه بان یه و شوعه یه.

(۷) محمود الدر، الحرب العرقية البريطانية ۱۹۴۱، بیروت، ۱۹۶۹، ص ۲۹۱.

(۸) همان سه رجاوه، ل ۱۲۶.

(۹) «مذکرات الشهيد العقيد الركن صلاح الدين الصباغ». فرسان العروبة في العراق، بلا، ص ۲۲.

(۱۰) روپی نه و پاره هند ی یه که ئینگلیز له گهل داگیر کردنی عیراقداله بریتی پاره ی عوسمانی خستیان ه بازاره وه و تا ده رجوونی دینار و ورده ی عیراقی له سالی ۱۹۳۲ دامایه وه. به پیی نرخی بانق هه ر صده هزار روپی ده بکرده ۷۴۴۸ پاوه نی ئیسته رلینی، واته روپی یه که نزیکه کی ۷۵ فلس بوو. تا په نجا کانیش له ناو کورده واریدا روپی وهک ناوی پاره به کار ده هینرا، ده گوترا نرخی نه و شته دوو یا سی یا چوار روپی یه.

(۱۱) بروانه: «Zaria Vostoka», 28.V, 1931.

(12) C.J. Edmonds, Kurds, Turks and Arabs. Politics travel and research in North - Eastern Iraq, London, 1957, p.350.

(۱۳) عبدالرزاق الحنی، تاریخ الوزارات العراقية، الجزء الثالث، الطبعة السابعة، بغداد ۱۹۸۸، ص ۱۳۲.

(۱۴) وا دیاره نه و ناسیا وهی شیخ محمود حمزی نه کردوه ناوی بهینری، بوئه حه سنی تا چاپی حه وته می «تاریخ الوزارات» به ناوبانگه کی نه و ناوهی هه روا به نهینی هیشته وه، هه رچه نده به جوریکی زیره کانه، له ناو دوو تویی قسه کانیدا، په نجه ی یوراکیشاوه، چونکه دهلی: «فئصحه هذا المعروف...» که لیمان پرسی وتی مه به مست مارف جیاوکه. حه سنی له نزیکه وه پیوهندی له گهل مارف جیاوکه هه بوو.

(۱۵) عبدالرزاق الحنی، تاریخ الوزارات العراقية، الجزء الثالث،

الطبعة السابعة، بغداد، ۱۹۸۸، ص ۱۳۲.

(۱۶) عصبه الامم.

(۱۷) الانتداب.

(۱۸) لهوعیراقی یانهی که له زووهوه کاربان له گهل کردبوو جه عفره عسکهری یه کهم کهس بوو فه یسه لئی یه کهم ته شرینی دووه می سالی ۱۹۲۳ کردی یه سه رهک وه بزبان. جه عفره بهر له نوری سه عید به شهش سال و چوار مانگ و رۆژیک کابینهی خوی دامه زرانده.

(۱۹) رۆژنامهی «الثورة» له ژماره ی رۆژی دووی مایسی ۱۹۸۸ دا باسی کردی زانینی فه می سه عیدی کردووه.

(۲۰) فه یسه ل فه می سه عید له زور شوین به شانازی یه وه باسی خالوانی باوکی نه کات، له و کوره تایه تی یه شدا که مایسی ۱۹۸۹ زانکوی مستصریه رینکی خست فه یسه ل دیسان نه و باسه ی کردبوو. له رۆژنامه کانی شدا په نهجی بو راکیشاوه (بروانه): «الثورة»، ۲ مایس ۱۹۸۹.

(۲۱) «دفتر خدمة العقید فهمی سعید»، السجل ۲۱ خیاله س/ح/۱۴۲.

(۲۲) وهک خوی نووسیومه ته وه، ته نها چوکلله کانی سه روشه ی «خوشی» م دانا تا به دروستی بخوینرته وه.

(۲۳) نامه که رۆژی حه قده ی نیسانی ۱۹۸۹ نووسراوه.

(۲۴) به وینه بروانه:

«العالم العربي»، ۲۶ کانون الثاني ۱۹۳۸.

(۲۵) دیدنه ی له گهل سالح حه یده ری رۆژی ۲۰ ی نیسانی ۱۹۸۹.

(۲۶) فرۆکه کانی ئینگلیز دوو جار باره گای له شکریان له هه ولیر بومباران کرد، جاری یه که میان رۆژی چوارده و جاری دووه میان رۆژی پازده ی مایس بوو. کهس نه و بومبارانه دانه کوژرا، به لام رۆژی یه کهم دوو فرۆکه ی عیراقی یسه بوون. نه و کاته نه مین ره واندوزی فه مانده ی به ره گای له شکر بوو له هه ولیر.

(۲۷) دیدنه ی له گهل سالح حه یده ری رۆژی ۲۰ ی نیسانی ۱۹۸۹

(۲۸) برای چیرۆکنووس مسته فا سالح که ریم سه رنجی بو ته م راستی به راکیشام.

(۲۹) «یادی عیزه ددین فه یزی»، ناماده کردنی سوران عیزه ددین فه یزی، هه ولیر، ۱۹۸۸، ل ۸۹.

(30) R.G. Gazi, Kurdistanskaya Demokraticeskaya Partia - organizator i rukovaditel Natsionalno - osvoboditelno dvijenja v Iranskom Kurdistane (1945 - 1946 gg.), Baku, 1954, pp. 134 - 136.

(۳۱) د.ک.و.، الوحده الوثائقية: البلاط الملكي، ۳۱۱ / ۴۹۸۷، الوثيقة رقم ۱۰۳، ص ۱۵۸، الموضوع: تقرير القنصلية العراقية في

تبریز الی وزارة الخارجية العراقية. المرقم ۲۹۲، ۲، ۲، ۹۶، والمنذرخ

۱۱ / ايلول / ۱۹۳۹

(2) D.N. Wilber, Contemporary Iran, New York, 1963, p.76

(۳۳) بو دریزی ته م باسه بروانه:

نصیف جاسم عباس الاحبابی، العلاقات بین ایران واندنیا النزیة (۱۹۳۳ - ۱۹۴۵)، رسالة ماجستير غیر منشورة، کتبه الاداب - جامعة بغداد، ۱۹۸۹.

(۳۴) هه ولمان دا له رینگه ی به ریز شیخ ته مینی نه قشه به ندی یه وه ناوی نه و ئینگلیزه بزانی، به لام وا دیاره شیخ عوسمانی کاکي نه وه که ی نه یه د کردووه.

(۳۵) دیدنه ی له گهل شیخ ته مینی شیخ عه لانه ددینی نه قشه به ندی، رۆژی چوارده ی مایسی ۱۹۸۹.

(۳۶) له و رۆژانه دا ته نانه ت مه لای گونده کانی ش فه توانان ده رده کرد.

(۳۷) نه و نامیلکه به له کتبخانه گشتی به کاند ده ست ناکه وی، نه و دانسه ی لای شیخ ته مینی نه قشه به ندی یه بی به رگه. له سه ری که م لاپه ره ی نووسراوه «الاهداء الی العرب والمسلمین فی أنحاء المعمورة». ده بی مانگی مایسی ۱۹۴۱ له به غدا چاپ کرابی، دیاره دوای دامرکانده وه ی راپه رینه که ژماره کانی کوکراونه ته وه فه وتیراون.

(۳۸) عبدالرزاق الحسني، تاریخ الوزارات العراقية. الجزء الرابع، الطبعة السابعة، بغداد، ۱۹۸۸، ص ۲۸، ۵۰.

(۳۹) هه مان سه رچاوه، ل ۸۰، ۸۶ - ۸۷.

(۴۰) نجم الدين السهروردي، التاريخ لم يبدأ غدا. حقائق وأسرار عن ثورتي رشيد عالي الكيلاني ۴۱ و ۵۸ في العراق، الدوحة - قطر، ۱۹۸۸، ص ۱۲۵.

(۴۱) کتبه که ی دوکتور نه جمه ددین سه هره وه ردی ۵۱۲ لاپه ره یه وه هه رجه نده له کهم و کورتی وه له ی گه وه بی به ش نی یه، به لام بو لیکدانه وه ی گه لیک لایه نی میژووی هاوچه رخی عیراق سه رچاوه یه کی په سه ن و به که لکه، تایه ت له به ره نه وه ی گه لیک شوینی بریتین له یادداشته کانی ره شید عالی گه یلانی.

(۴۲) ده قی قسه که ی سه هره وه ردی وایه: «حركة الاكراد الانفصالية».

(۴۳) نجم الدين السهروردي، المصدر السابق، ص ۱۲۵.

(۴۴) ۲۳ ی ئابی سالی ۱۹۲۱ فه یسه لئی یه کهم کرایه پاشای عیراق.

«Iraq. Report on Irag Administration, April 1922 - Marsh 1923»., London, 1924, p.40.

(۴۶) زور کهس ناره وای بی ته وه ی به وردی له ناوه رۆکی باسه که وه سروشتی بزوتنه وه ی جیاخوازی بگه ن له خوړا نه و تومه ته ده ده نه پال هه موو بزوتنه وه یه کی کوردا یه تی.

مقائـر جـديـة عن سـوق الكـرد في إنـتفاضة مايس ١٩٤١

د. كمال مظهر احمد

كلية الاداب - جامعة بغداد

دشن هذا اللقاء الأول بين القضيين بداية مهمة في علاقاتهما التي تطورت بسرعة في السنوات اللاحقة بصورة هيأت الطريق لتعاونهما أيام انتفاضة مايس ١٩٤١ .

وتبين مجموعة من الحقائق الجديدة ان أربيل كانت من اكثر المدن العراقية تحملاً للانتفاضة فعلاً. واغلب الظن انها تحتل الموقع الثاني بعد العاصمة بغداد في هذا المضمار. بحيث لم يتمكن الانكليز وأنصارهم من ان يجدوا سنداً فاعلاً لهم بين أهلها، شأنهم في ذلك شأن أهل المناطق الكردية الاخرى. وتبدو عزلة هؤلاء عن الأوساط الكردية في تلك الايام من اسلوب صياغة البيان الذي نشره الوصي باللغة الكردية، والقته الطائرات البريطانية على مدن كردستان قبيل سقوط «حكومة الدفاع الوطني» بايام قليلة.

بحقيقة «ان سكان الشمال من الأكراد كانوا اكثر الناس شجاعة وولاء في المعارك ضد الانكليز، حيث كان موقفهم مشرفاً جداً...» .

تؤكد الحقائق الجديدة، مع غيرها، ان ابناء الشعب الكردي أدوا واجبهم الوطني بحماس كبير أيام انتفاضة مايس ١٩٤١، مما يؤلف صفحة مهمة في تلويح العراق المعاصر. وفي رأينا ان الذين يحاولون تشويه دور الكرد في الانتفاضة، وموقفه منها يقفون في خندق واحد مع اولئك الذين لم يخلوا في كيل التهم للعقلاء الاربعة الذين، وان كانوا ساسة غير بعيدي النظر، الا انهم كانوا ابطالا في وطنيتهم.

بعد نشر بحثنا المعلنون «صفحة مجهولة من تاريخ نضال شيخ محمود. حول دور الكرد في انتفاضة مايس ١٩٤١» في عدد ١٢١ من مجلة «روشنبري نوي» (ص ١٦٢ - ١٨٨) عثرنا على مجموعة من الحقائق، والمعلومات الجديدة التي تعزز ما ورد من استنتاجات فيه. فان بداية العلاقات بين الشيخ محمود و عقيد الركن فهمي سعيد تعود الى مطلع العام ١٩٢٨، حين تم الملك فيصل الأول الأخير للاتصال بالشيخ محمود بصورة سرية لايجاد لغة للتفاهم معه بعد ان نمت الى سمعه خطط الشيخ محمود للدخول ثانية الى الأراضي العراقية من مقره في قرية بيران لايرانية بهدف تحريك جديد، في وقت كان فيصل حريصاً أشد نحصر على ان يبدوا العراق مستقراً، الأمر الذي كان يعد شرطاً مهماً يؤهله للدخول في «عصبة الامم».

وعلى العكس من ذلك أدى تاريخ علاقات رشيد عالي كيلاني، رئيس الحكومة تلك، دوره في دفع العديد من متنفذي كردستان الى الوقوف الى جانب الانتفاضة. فقبل العام ١٩٤١ أصبح الكيلاني على أوثق العلاقات بعدد كبير من اولئك المتنفذين الذين اعتمد عليهم كثيراً في لعبة الصراع من اجل سلطة، التي غدت تؤلف واحدة من السمات الأساسية لتاريخ العراق السياسي في المرحلة التي اتبعت وفاة الملك فيصل الأول عام ١٩٣٣، والتي استمرت على مدى سنوات عديدة. و باعتراف سكرتير رشيد عالي الخاص، وزوج ابنته، وأحد مشاركي انتفاضة مايس نجم الدين السهروردي في الصفحة ١٢٥ من كتابه المعلنون «التاريخ لم يبدأ غداً» (البدوحة، ١٩٨٨) ان احد الاسباب التي كانت تدفع قيادة الانتفاضة الى التفكير في نقل مركز مقاومة الغزاة من العاصمة بغداد الى المنطقة الشمالية ارتبط